

“ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୁଅ, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମାନ ହୋଇ ସାଥୀରେ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ” ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କର ସଭାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଭା କେବଳ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । କାହିଁକିନା ସବୁ ପିଲା ନିଜର ଚିନ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ସଭା ଏବେ ହିଁ ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସକାଳୁ ଉଠିବା ଠାରୁ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଏବଂ ରାଜା ହୋଇ ଚାଲୁଛ ତ? ଏହି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଜୀବନ କେତେ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ତେବେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ସବୁ ଦେଖାଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଲାଲଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ଚମକିଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ହେଲା କିପରି? ବାବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଜୀବନରୁ ଚିନ୍ତା କାଢି ନେଇ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବନରେ ନିଶା ନ ଥାଏ ଚିନ୍ତା ଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଲାଲଟ୍ ଚମକୁ ନଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବୋହର ରେଖା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ କୁହ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ପସନ୍ଦ? ଲାଲଟ୍ ନା ବୋହ? ଯଦି କୌଣସି ବୋହ ଆସି ବି ଯାଉଛି ତେବେ ସେହି ବୋହକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତାକୁ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ନିଶା ବା ଖୁସି ନେଇପାରିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଜୀବନ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ନା! ଦେଖିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଜୀବନ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜି ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର, ଚାହେଁ ସମୁଖରେ ବସିଥାଆନ୍ତୁ ବା ଯେଉଁଠି ବି ବସିଥାଆନ୍ତୁ, ପିଲାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଚମକିଥିବାର ଆଲୋକକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଛ, ନା କେବେ କେବେ ଚିନ୍ତା ବି ଆସିଯାଉଛି? କିଛି ଚିନ୍ତା ଅଛି କି? ଯେହେତୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତିଦିତ୍, ବିକାରଜିତ୍ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କିପରି ଆସିପାରିବ? ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ, ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ ତ? ସଦାକାଳ ପାଇଁ ହୋଇଛ? ସଦାକାଳ ନା କେବେ କେବେ? କେବେ କେବେ ବାଲା କେହି ଅଛି କି? ହାତ ତ ଉଠାଉନାହିଁ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ରୂପରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯଦି କେବେ କେବେ ବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ବିଧି ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଯଦି କେତେବେଳେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଚିନ୍ତା ଆସିଯାଉଛି, ତେବେ ମୋ’ରକୁ ତୋ’ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ଏହିସବୁ ବିନାଶୀ ମୋ’ର ପଣିଆକୁ, ମୋ’ରକୁ ତୋ’ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ ଉପାୟ ଅଛି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନା ମେରା ବାବା, ତେବେ ମୋ’ର ବୋଲି ଆଉ କ’ଣ ରହିଲା? ବିନାଶୀ ମୋ’ର ଗୁଡିକ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ନା! ମେରା ବାବା ହୋଇଗଲା । ସମସ୍ତେ ଦିଲ୍ ଭିତରେ କହୁଛ ନା ମେରା ବାବା! ପ୍ଲେଜା ବାବା! ମିଠା ବାବା! ତେବେ ତୋ’ରକୁ ମୋ’ର ସହିତ ମିଶାଇ ଦେବା କ’ଣ ମୁଶ୍କିଲ ଅଟେ କି? ଏଥିରେ ଫରକ କ’ଣ ରହିଛି? କେବଳ ତୋ ଏବଂ ମୋ, ଏତେ ଛୋଟିଆ ଫରକ । ଯଦି ସଂକଳ୍ପ କରିନେଲ ସବୁ କିଛି ତୋ’ର ତେବେ ଆଉ ମୋ’ର କ’ଣ ରହିଲା? ମେରା ବାବା । ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ବିନାଶୀ ମୋ’ରକୁ ତୋ’ର କରିଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ କ’ଣ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି? ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ । ତେବେ ଆଜି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ସ୍ଵରୂପରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଦେଖ, ଭକ୍ତିମାରଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ ତିଆରି କରିବା ବେଳେ ତବଲ ମୁକୁଟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ତ ଲାଲଟର ମୁକୁଟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି କାହିଁକିନା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଆତ୍ମାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ମସ୍ତକରେ ଲାଲଟ୍ ଚମକିଥିବ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୁକୁଟ ହେଲା ବିକାର ଗୁଡିକ ଉପରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୁକୁଟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି କଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଯେ ବାବା ଯେହେତୁ ଚିନ୍ତାକୁ ନେଇ ତା’ ବଦଳରେ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେମାନେ କ’ଣ ହୋଇଯାଇଛ? ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ । ଯେହେତୁ ସମ୍ରାଟ ହୋଇଗଲା, ତେବେ ସିଂହାସନ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ମାଲିକ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ ନା ତିନୋଟି ସିଂହାସନ କ’ଣ

କ'ଣ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ରୂପକ ସିଂହାସନ, ଏହା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛି । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ହେଲା ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଲା ବିଶ୍ଵରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ ବା ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନ । ତେଣୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ ତ! ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲ୍‌ତଖ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ସବୁବେଳେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ରହୁଛ ତ? କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ କେଉଁମାନେ ବସିଥାଆନ୍ତି? ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ନିଜର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୃପ୍ତନିର୍ବାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ ତ? କେବେ କେବେ ମାଟି ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି? ଏହି ଦେହର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ମାଟି ଅଟେ । ବହୁତ ସମୟ ମାଟି ଉପରେ ରହିଛି, ତେଣୁ କେବେ କେବେ ମିଟି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଉ ନାହିଁ ତ?

ତେବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସମୟର ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଗାଧ ପାଠକୁ ମନବୁତ୍ କରାଉଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଏହି ସଂଗମୟୁଗୀ ସମୟର ବହୁତ ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵ ରଖିବାକୁ ହେବ । କାହିଁକିନା ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନମରେ ଅନେକ ଜନମର ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂକେତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ସଂଗମ ସମୟରେ ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ସବୁ ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ଦୁଇଟି କଥା ତ ମନେ ଥିବ ନା! ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର - ସେହିଭଳି ସାହାଯ୍ୟ ସର୍ବଦା କାୟମ ରହୁଛି ତ? କାହିଁକିନା ପିଲାମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଥରର ସାହାଯ୍ୟ ଆଧାରରେ ବାବା ହଜାର ଥର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭଳି ସାହାଯ୍ୟ ରଖି ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ତାହା କାୟମ ଅଛି ତ? କାହିଁକିନା ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପରେ ସମୟ ବହୁତ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ତୁମମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସାରା ବିଶ୍ଵକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା । ତେଣୁ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଯାଇ ତୁମେ ଦୁଃଖୀ-ଅଗାଧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୟା ଲାଗୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦୁଃଖୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୟା ତ ଲାଗୁଛି ନା!

ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କର, ଯାହାକି କିଛି ନା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ଭଲ ଭଲ ତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଏହି ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଏତିକି ପାର୍ଥକ୍ୟ ତ ଆସିଲାଣି । ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ତ ଲାଗୁଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ କର ଏବଂ କିଛି ନା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କର । ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସଂକେତ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହେଲା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବିନଦ୍ର ଲଗାଇବା । ସେକେଣ୍ଡ ଏବଂ ବିନଦ୍ର ଦୁଇଟି ଯାକ ସମାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ରୂପକୁ ଅନୁଭବ କର । ଯାହାକି ବି ଯେପରି ବି କଥା ଆସୁ ତା'କୁ ମୋ'ରକୁ ତୋ'ର ଭିତରେ ସମାହିତ କରିଦିଅ ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଆଜି ଗୁରୁବାର ଥିଲା ତେଣୁ ଆଜି ବହୁତ ପିଲା ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହିଲେ ଯେ ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଟି ଦିନ ବିଶେଷ ଅଟେ, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଗୁରୁବାର, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ରବିବାର ସନ୍ ତେ । ତେଣୁ ଗୁରୁବାର ଦିନଟି ଗୁରୁତ୍ଵର ଦିନ ଅଟେ, ତେବେ ଗୁରୁତ୍ଵକାରୀ କ'ଣ ମିଳୁଛି? ବରଦାନ । ତେଣୁ ଗୁରୁବାର ଦିନଟି ବିଶେଷ କରି ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଦିନ, ତେଣୁ ସେହି ରୂପରେ ଗୁରୁବାରକୁ

ପାଳନ କର । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ବରଦାନକୁ ଅମୃତ ବେଳାଠାରୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରେ ଜାଗ୍ରତ ରଖ । ତେବେ ବରଦାନ ତ ଅନେକ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କରି ଗୋଟିଏ ବରଦାନକୁ ନିଜ ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ଚେକ୍ କର ଯେ ଆଜିର ବରଦାନୀ ଦିନରେ ବରଦାନ ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ହୋଇ ବରଦାନକୁ କେବଳ ହୋଇରାଜବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବରଦାନର ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ହେବା ଅଛି ଏବଂ ଚେକ୍ କର ଯେ ଆଜି ମୁଁ କେତେ ସମୟ ବରଦାନ ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଛି! ସନ୍ ତେ ଦିନଟି ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ଦୁନିଆରେ ଛୁଟି ଦିନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯାହା କିଛି ବି ନିଜ ଜୀବନରେ ସଂକଳପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି ବା ସ୍ୱର୍ଗରୂପ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ସେଦିନ ତା'କୁ ଛୁଟି ଦେଇ ଦିଅ, ଏହିଭଳି ରବିବାରକୁ ପାଳନ କର । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଏହି ଦୁଇଟି ଦିନକୁ ଭଲ ରୂପରେ କଟାଇ ଆଆନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଦିନରେ ବିଶେଷ କରି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ, କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଲକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ବାପଦାଦା ତ ସବୁ ପିଲାଟଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ହେବ? ବାବା ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅଣରୀରୀ ହୋଇଯିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଦିନ କରନ୍ତି, ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ କରନ୍ତି ସାଥୀରେ ଯିବି, ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବିନଦୁ ଲଗାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହୋଇପାରୁଥିବ - ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ସାଥୀରେ ତ ଯିବାକୁ ପଡିବ ନା! କ'ଣ ଯିବ ତ? ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ଯିବାର ଅଛି । ଆରହ୍ନା! ପକ୍କା ତ? ହାତରେ ହାତ ଦେବାର ଅରଥ ହେଲା ସମାନ ହେବା, ତେଣୁ ଚେକ୍ କର, ସମୟ ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆସିଯିବ, କ'ଣ ସେତିକି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ ଯାହାକି ସାଥୀରେ ଯାଇପାରିବ?

ବାବାଜୀଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି ନା! ତେବେ ବାବା ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ନ ନେଇ ପଛରେ ଛାଡିଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ସାଥୀରେ ଅଛି, ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବୁ, ସାଥୀ ହୋଇଯିବୁ ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ରାଜଧାନୀକୁ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବୁ । ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ! କ'ଣ ମଞ୍ଜୁର ତ? ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ? ମଞ୍ଜୁର ବୋଲି ତ ହାତ ଉଠାଇ ଦେଲ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏଥିରେ ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି କି ନାହିଁ ସେଥିରେ ହାତ ଉଠାଅ । ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରହ୍ନା କାଲିକୁ ଯଦି ବିନାଶ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତ? ତେବେ ନିଜର ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛ ତ? ସେବା ତ ଏବେ ଆହୁରି ବାକି ରହିଛି, ନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି? ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲାଣି ତ? କେବଳ ନିଜ ନିଜର ସାହି ବା ବସ୍ତୁରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ, ବାବା ଆସିଗଲେଣି, ଯଦି ସମାପ୍ତ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନେଇଯାଅ, ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଇସାରିଲଣି? ଏବେ ଯୋଜନା କରୁଛ । ବାପଦାଦା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ଘରେ ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ସନ୍ଦେଶ ତ ଦେବାକୁ ହିଁ ହେବ, ନଚେତ୍ ଅପବାଦ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ । ଏଥିପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ନା, ଉଠ, ବାବାଜୀଙ୍କୁ ନିଜର ପିଲା ଶୁଣାଇ ଦେଇଛ ନା! ଉଠ । (ମିତିଆ ଟ୍ରାନ୍ସବାଲାଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ) ଭଲ କଥା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଦିଅ କାହିଁକିନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ସବୁକିଛି ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ମିଶି ଏହି ଯୋଜନାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କର । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବିଚାର ବିମରଶ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କର, ଯେତେ ଡେରି କରିବ ଉପର୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ସେତେ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ବାକି ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ, ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିଯାଉ ଏବଂ କେହି ଅପବାଦ ନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏମିତି ନ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଆମକୁ ତ ଜଣାପଡିଲା ନାହିଁ, ବାବା ଆସିଲେ ଏବଂ ଚାଲିଗଲେ, ଆମେ ବଞ୍ଚିତ ରହିଗଲୁ! କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉପର୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତ? ସେବା କରି ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଆରହ୍ନା!

ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲ୍ ଆଶାକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛ । ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ସରବଦା ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ବାବାଜୀଙ୍କର ଏହି ଆଶାକୁ ପୂରଣ କରିସାରିଲଣି? କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଶାର ତାରକା ମନେ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ବାବାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି, ଏକଥା ତ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ମଧୁବନକୁ କିଏ ନେଇ ଆସିଛି? ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହ ରୂପ ଚରେନ୍ରେ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି, ପଲେନରେ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ବିଷୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ବାବା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସମାନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦନ୍ନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ ସ୍ନେହ ଭରା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ସହିତ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦିଲ୍ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରହା!

ଟୀରମାନେ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି:- ଟୀରମାନଙ୍କୁ ତ ବାପଦାଦା ସଦାସରବଦା ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଟୀରମାନେ ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଟୀରମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଗୁରୁଭାଇ କହୁଛନ୍ତି । ଗୁରୁଭାଇର ଅର୍ଥ ହେଲା ସମାସକନ୍ଧ କାହିଁକିନା ଯେପରି ବାବାଟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ସରବଦା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା, ସେହିପରି ଯୋଗ୍ୟ ଟୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଟଙ୍କ ସମାନ ସଦା ସେବାଧାରୀ ଏବଂ ସଦା ସଫଳତା ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସଦାସରବଦା ଟୀରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି, କାହିଁକି ନାହିଁ? ଟୀର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସେବାଧାରୀ, ସବୁବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଟଙ୍କ ସମାନ କରିବାବାଲା ଏବଂ ନୂଆ ନୂଆଙ୍କୁ ବାବାଟଙ୍କ ପରିଷ୍ଟ ଦେଇ, ଅନୁଭବୀ କରି ବାବାଟଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରିବାବାଲା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଟୀରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବାବାଟଙ୍କର ଦିଲ୍ ସ୍ନେହକୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଟଙ୍କର ସବୁ ଟୀରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ ଏମାନେ ବାବାଟଙ୍କ ଆଶାକୁ ବା ବାବା ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତା'କୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କରାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟୀରଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରହା!

ତବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ :- ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସେବାର ବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଉପଟ୍ଟ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଯାହାକି ସେମାନେ ଯାହା ବି କରିବେ ଉପଟ୍ଟ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଏବଂ ପୁରୁଷାର୍ଥ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଅଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଅ ଯେ ସମସ୍ତେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତୁ? ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତୁ? ଆରହା! ସମସ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ, କାହିଁକି ନାହିଁ? ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଆଶାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାବାଲା ଆତ୍ମମାନ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତୁ ଏବଂ ସରବଦା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କରିବ । ତେବେ ସାରା ବିଦେଶ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ତାଲିକାରେ ଆସିଯାଉ । ଏହିଭଳି କିଛି ରେକର୍ଡ ଅଛି ଆଉ କିଛି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପୁରୁଷାର୍ଥ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ମୁରଲୀ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ମଧୁବନ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ, ମୁରଲୀ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ, ପରିବାର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଏବଂ ମେରା ବାବା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ । ଏବେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଜନକ ବଚନର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରହିଛି । ଏଠାରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲାସ ଗୁଡିକୁ ପ୍ରଥମେ ବିଦେଶରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଳନା ମଧ୍ୟ ଭଲ ମିଳୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ । ଅତି ଭାଗ୍ୟବାନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତୁ ଏବଂ ଅତି ମଠା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତୁ । ଆରହା!

ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ:- ଏମାନେ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ହାତ ହଲାଅ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ମଧୁବନ ଘରେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଶେଷ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବି, ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଅଛି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଆସିଛନ୍ତି, ଭଲ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଏବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆଗକୁ ବଢିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରି କାରଣ ଦୃଢ଼ତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବିକା । ତେଣୁ ଆଜି ଯେତେମାନେ ବି ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ଦୃଢ଼ତା ରୂପକ ଚାବିର ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୃଢ଼ତାକୁ କେବେ ବି ହାଲୁକା କରିବାର ନାହିଁ । ଦୃଢ଼ତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସରବଦା ସହଜରେ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ଆସିଛନ୍ତି ଭଲ କରିଛନ୍ତି, ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ବହୁତ ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡ଼ର ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ସହିତ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ମଧୁ ଏବଂ ଦେଖିବା ସହିତ ଦିଲ୍ ଉପରେ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଖରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନେ ତ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ଦେଖୁଛୁ । ବାପଦାଦା ମଧୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ ବି ବସିଛ ସେଠାରେ ଏଭଳି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେପରି ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ ବସିଛ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଲ୍ ସ୍ନେହ ମଧୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବଢ଼ିଚାଲ, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲ । ଆରକ୍ଷା! ସମ୍ମୁଖରେ ବସିବାଲାଙ୍ଗୁଳ ମଧୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରକ୍ଷା!

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷାକୁ ନିଜର ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଥିବା ସୁପୁତ୍ର ବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମୂରତ ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ ଶିକ୍ଷା ରୂପରେ ବୁଝିପରେ ରଖି ନଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାକୁ ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ, ପ୍ରେମ ସ୍ଵରୂପ, ଆନନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ସୂଚିତରେ ସୂଚିତ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଏଣ୍ଟକୁ ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵରୂପରେ ସୂଚିତ ହୋଇପାରିବେ । ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମନନ କରିବା ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହଜ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ତା'ର ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ କରାଇବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପୁତ୍ର ବା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମୂରତ ହେବା ।

ସଂଲୋଚନ:- ଯଦି ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇବ, ତେବେ ମନ ବୁଝିପରି ଭାବିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲଗାଗା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର । କୌଣସି ବି ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମା ଯଦି ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସେ ତେବେ ତାକୁ ବଳ ଦିଅ । ସର୍ବ ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାକୁ ଦିଅ । ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ଦାନ କରୁଥିବା ଦାତା ହୁଅ, ନିଜର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ତୃଷାରତ୍ତ ବା ଡହଳ ବିକଳ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜୀବଦାନ ଦିଅ, ବରଦାତା ହୋଇ ତୁମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ବରଦାନ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ବାବାଙ୍କର ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆଣ । ଏଠିକାର ଦାତା ପଣିଆର ସଂସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ଞ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।